

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra
a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor a. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelben.
Ara évszámra 3 ft. 6. é. Hirdetési ár: négyhatalos sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár 6. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.
A „Közlöny” cikkei sora után 15 kr. előleges befizetése mellett a szerkesztőséghez csíszandók.

KIADÓ-HIVATAL:

Középuteza, STEIN J. könyvkereskedése.

K. KÖZLÖNY

előfizetési ára:

Egészévre 12 forint.
Félévre 6 „
Évnyegyedre 3 „

Az előfizetési pénzek kiadónk Stein János középutezai könyvkereskedésébe bérmentve küldendők, hol a lapok pontos szétszétadásáról gondoskodva van.

Közlöny, mártius 17.

(D) Hányszor foglal hamis állást a turbuzgalom és megfontolatlanosság a politikában? hányszor látjuk, hogy a perczszertü diadalok mánora elvakítja a szemeket azon örvény elől, mely már-már léptünk előtt távozik?

Mi a minap a passiv és aciv politika természetéről beszéltünk, s azt állítottuk, hogy midőn egy nemzet törvényes jogaiól ki van forgatva, ha ő legitim érzelmeit meg akarja tartani, csak is passiv politikát követhet, mert itt már az aciv politika csak a forradalom lehet.

Azt hisszük, hogy a „Herm. Zeitung”-tól legpolitikátlanabb, a passiv magatartást és a történelmi alkotmányhoz ragaszkodást gáncsolni éppen most, midőn egy a bécsi, mint a külföldi lapok egymásra hozzák a szabadságukat visszakövetelő nemzetek kibujdosottjainak forradalmi készülődéseit.

A „Herm. Ztg.” ezt el nem tűrhette, egy cikksorozatotban nekünk jó s megtámad a miatt, hogy mi a történelmi jogra még mind támaszkodunk.

Ki erezhedhetik a reactio és forradalom eszméi közti azon csodálatos balancerozás bonczolásába, mely e lap szerkesztőjét rendszerint jellemzi. Ő mindig tulcsap buzgalomban, s nem fontolja meg mit beszél.

Nem akarunk mi ama lap ellen hálátlan polemikát kezdeni, olyan ó, mint az urak confidens eselédéi, kik szájkódásukkal rendszeren uraikat hozzák zavarba.

Mi csatlós harezot folytatni nem akarunk. Vannak azonban eszmék és pillanatok, melyek egymással összevetve nagy zavarok kuforrásul szolgálhatnak, és mi azt hisszük, hogy a jelen szempillantásokban legkevésbébb politikus a legitim érzelmei megtámadása oly laptól, a mely azt hiszi, hogy Austria nagyságának képviselőjéül van hivatva a Szeben vize mellé.

A mely számban végzi az említett lap ellenünk intézett leaderjeit, ugyan abban teszi közzé a hivatalos színezetű „Gen. Corr.” egy felzaklató cikkét, melyben írva van Jassiból, hogy Moldva Oláhországba gyűltek a lengyel, magyar, olasz és franczia forradalmárok, s a Lembergől megszökött Austria ellenes Sapieha herczeg Kuza fejedelemtől audientia fogadtatott.

Im tehát országunk szomszédságában mozognak az európai forradalmárok, és valjon azért, hogy a legitim politikát védelmezzék, a melyt mi védünk és a „Herm. Zeitung” megtámad?

Olvasunk tovább a „Herm. Ztg.” által is közölt jassii tudósítást, és láthatjuk, hogy az ottani mozgalomnak célja a modern nemzetiségi politika védelmezése, hogy az ottani oláhok, kik a forradalmároknak archimedesi pontot szolgáltatnak, nem más célért teszik azt, mint hogy Erdélyt s Bessarabiát Romaniához olvasztva, egy nagyocsa román birodalmat létesítsenek.

Kérdjük a „Herm. Ztg.”-t, ha valjon ilyen titiókkal szemben nem éppen a történelmi

jog melletti buzgalom, s nem a történelmi jogon alapult igények kielégítése az, a mely Austriát legbiztosabban védheti meg minden megrázkodástól?

Miután tehát a világ forradalom éppen a legitim jogok és területek felforgatását tartja célul, jól beláthatja a „Herm. Ztg.”, melyikünk játszik kettőnk közül inkább a forradalmi szenvedélyek kezére.

Mi 1848-ban úgy, mint 1860-ban, és mostan azon legitim eszme mellett küzdöttünk, hogy az államban minden reform a törvényalkotás rendes közegeinek tárgyalásán mehet keresztül, ezen rendes közegek kell magát kiegészítenie, s erősítenie azon rétegtől is, mely eddig az alkotmány sánczain kívül állott, ennek a koronával egyetértve intézni közigazgatását, igazságszolgáltatását, s az európai népekkel érintkező viszonyait.

E fogalom mindig kizárja a történelmileg már megalakult birodalomnak felbomlását, vagy legalább azokat az ily célú támadásokat ellen nagy sikerrel védi.

E fogalom még ha belviszállyt kelt is, az csak a tűzhely körüli küzdelem, a családi esetepaté természetét ölti magára, mely a történelmi területek jogainak sérelme nélkül végződik; míg ellenben a forradalom lerombolja a történelmi korlátokat, s a népek életének folyamatát az európai társadalom tengerébe követi, midőn már aztán a világ lesz ura az egyes nemzetek sorsának, a világ vagy is inkább a kedvező vagy kedvezőtlen események.

Mi szeretjük történelmi jogainkat, meg vagyunk nyugodva nemzetünk sorsának történelmi fejlődésével, buzogunk azon alkotmányos élet mellett, mely országos szokásainkból fejlett ki, s közvéleményünkbe belenőtt.

Hogy a rendszeres kifejlődés ezen alapja kedvezőbb, úgy az austria birodalomra, mint a magyar koronára nézve, ez volt ekkorig, s ez most is meggyőződésünk.

Jól látjuk, hogy Európában azon állam legboldogabb s van kitéve legkevesebb hánykódásnak, a mely leghívebben védelmezte történelmi jogait és alkotmányát.

Anglia az, melyben minden európai békeletlen menedéket talál, hol szabad a sajtó és az eszme, mégis nincs kitéve soha semmi rázkódásoknak, mert a történelmi jogot tiszteli a kormány, tiszteli a nép.

A magyar nemzet alkotmánya egykoru az angoléval, s a magyar nemzet pietása, kormánya és alkotmánya irányában, nem volt gyengébb az angolokénál.

Ha mi e pietást szívünkben megőriztük, az által még a legártatlanabb politikát követjük a mostani bonyodalmak között.

A gépek honosítása érdekében.

(G. H. Gy.) Hogy a művészség göröngyös pályáján haladhassunk, két kitűnő képesség szükséges: első a művészi sugallat vagy ihlettség; második erős kitartás, szorgalommal, s ha szükség önmegtagadással is párosulva. Ezek teremtik elő a művész agyában a nagy eszméket, ezek teszik a művészt művészzé, s öröklítik meg emlékét az utókor előtt.

Korunk a haladás kora. Alig lát napvilágot valamely új találmány, alig ismertetik meg ez a világgal, azonnal követik több meg több újabb szülemények, háttérbe szorítván a régebbit, vagy pedig a régebbi tökélyesbített alakba öntetvén, szárnyakra boesáttatják, hogy a világot körüljárja. De hiába, még sem arany minden a mi fénylik, nem minden felel meg hivatásának, várakozásunknak s belehelyezett reménységünknek.

Igy vagyunk mi, hogy csak egyet említsünk, a gazdasági gépekkel is. Hány meg

hány ilyen gép találtatott fel újabb korunkban, hány meg hány ajánlatik egyik és másik lapban? Már okuljon az ember, hogy magát megcsalalva, s reményét megbíusulva, ne lássa. És ez hol fordulhat elő gyakrabban, mint szegény elszigetelt hazánkban, a hol nem szerezhetünk magunknak elég tapasztalást, a hol nem nyílik nekünk elég alkalom egyik vagy másik gépről bővebb ismeretet szerezni. Találjunk fel tehát egy expedienst, hogy a célt megközelíthessük. Ehez pedig csekély véleményem szerint legkönnyebben úgy juthatunk el, hogy mindazon tisztelt gazdák, kik netalán egy vagy más szerkezettől gépet gazdaságuk előmozdítására beszereztek, közütemadásra adják azok körülírt tapasztalataikat, s tényekre alapítva, számokkal kimutatva közzé teszik, hogy e vagy ama gazdasági gép mennyire felel meg a célnak. Ilyen több helyekről tett közlemények iránytűül szolgálhatnak sok gyári kiadmányok hullámain keresztül evező olvasó közönségnek. Tehát rajta tisztelt gazda társak. Ne kiméjék azon kis fáradságot megtenni, hogy tapasztalataikat bírlapilag közöljék, a nagyobb részben szegény gazda közönségnek több egyes tagjaink lehető gyakori fájdalmas megcsalástól megóvjátok. *)

Egy indítvány.

Igértük volt, hogy Török Antalnak a muzeum-egylet febr. 16-i közgyűlésén tett indítványát közreadjuk. Ezennel teljesítjük ez ígértet. Az indítvány ez:

Tisztelt muzeum-egyleti közgyűlés!

Mily örömmel üdvözeltük hazánkfiat az tünepélyt, midőn muzeumunk megnyílt, melyen tisztelt elnökünk tegnapi megnyitói szavaiban tömleltette. Már azon általános lelkesedés első lángja ellobogott, de fennmaradt a tudomány barátainak abeli öröme, hogy ez intézetünk fennáll és gyarapodott nem csak mint hazánk régisége, érem-, könyv és természetrajzi gyűjteményeinek csarnoka, de szabályainál fogva minősítve: köz- és választmányi gyűlései, tudományos ülései és évlapjai által művelheti és fejlesztheti a körébe tartozó szaktudományokat. De van hazánkban a természet és történelem bnvárlatának nem éppen felsőbb színvonalára emelkedett osztálya is, mely mégis azt, mi tudományosan érte szép, felfogni képes, s a mi jó és üdvös, annak kivívására elég erős; ez osztálynak örömet fokozná az, ha hogy intézetünk egy kitűnő messzebbvágó célját is valósíthatná, s ez a honismeret.

Hogy pedig ez feladata intézetünknek, tanúsítja annak szabályai 1-ső fejezete 3-dik szakasza, úgy a 6-dik szakasz előzete és c pontja, melyekben a honismertetés üdvös célja igen helyesen van beillesztve, s honfiaink várakozásának igen megfelelőleg. Mert ki ne vágyunk lakhelye láthatárán túl tekintve, e bájában változatos, és állatokban, ásványokban, növényekben, egyszerűen a természet országai lényei, és terményeivel oly dúsán megáldott s az ó kor annyi emlékeit felmutató, s részint keblében záró kedves hont tüzetes munkából kellek ismerni.

Ismertették ugyan ezt már Benkő József, Hodor, Benkő Károly, Kövári, a szász honismereti egyeslet s mások, és ásványos vizeit leíró több tudósaink, kiknek fáradozásaiért a hon hálaival köteles; de oly annyira, mint intézetünk feladata igényli, e munkák még nem kielégítőek. Nagyobb mérvben ismertetését várjuk éppen intézetünkől. Azonban el kell ismernünk, hogy azt intézetünk anyagi segítségével most még nem eszközölheti, itt hát nekünk egyéneknek kell közreműködésünk.

Összevonom tehát indítványomat következőleg: „Utasítsa jelen közgyűlés a választmányt oda, miszerint készítsen jövő közgyűlésre bemutatandó tervet a felől, mint lehetne ez intézet anyagi terhelése nélkül eszközölni hazánk vidékeinek, érte törvényhatóságainak külön leírását, melyben foglaltassék azoknak

*) Ötömet adunk helyet lapunkban e helyes indítvány gyakorlati alkalmazásának. Szerk.

régi feliratok, emlékek, oklevelek, regék, szobagyomány, adomák stb. történelmi adatok nyomán kiderítendő története, azoknak közigazgatási s törvényszolgáltatási közegei, s köztisztviselőinek, mennyire levéltárak és okmányok nyomán feljuthatni, történeti névsora, egy égalji, föld- és helyirati, statisztikai, gazdasági, műipari, üzleti és természetrajzi ismertetése. Kiterjeszkedve minden egyes községek leírására, népviselet, szokások, népességi szám, összeg, régibb birtokosai jogi s családi viszonyaik, s leszármazásaik alapján stb., szükséges megjegyzések befoglalásával.”

Lehető ellenvetések megelőzéseért megjegyzem: hogy ha érdekelt leírások igényei közé olyanokat is foglaltam, melyek ez intézet által művelt szakmák körén túl esnek, azokat, ha alapos honismertetést kívánunk, a leírásokba foglaltatni szükségesnek látom.

Azt vagyok bátor felteenni, hogy szerénységem öntudata s a t. közgyűlésbe vetett bizodalom ellen nem vétek indítványommal, hiszen azt egész igénytelenséggel csak is a választmányhoz kérem véleményezés végett utasítani; avál kerülni akarom azt, mit a választmány által előadott indítványok nem nélkülözhetnek, t. i. az intézet anyagi segélyét igényelni.

Indítványom kivethetőségére felhozom, hogy annak föld- és helyirati részét mérnökeink, természetrajzi részét pedig orvosaink, s vidékenként kismemelendő természetbúváraink kidolgozhatják. Egyebekben pedig, ha történeti szaktudásaink köréhez csatlakozunk s adatokat hordunk össze, együtt munkálhatunk. Ezt pedig nekünk tenni hazafi kötelességünk, kik egy boldogabb korban is éltünk, kik előbbi szokásokat, viszonyokat, rendszert ismertünk, s kiknek a tények még világos emlékeinkben élnek; mert ha ezt mi nem tesszük, a változott viszonyok és körülmények miatt utódaink tenni képesek nem lesznek.

Egyesüljünk tehát vidékenként e célra, mert mint Széchenyi mondá: „Szakadozva gyöngék vagyunk, de egy szívűek, egy akaratúak óriási erő.” Jussom eszünkbe a költő szava: „Hass, alkoss. gyarapíts, s a haza fényre derül.” Igyekezünk fényt deríteni hazánkra, ismertetve azt egészben és legkisebb részeiben, s elősegélve muzeumi intézetünket e feladata érvényesítésében, hogy tiszta öntudattal elmondhassuk: „lefizettük mind, mivel csak tartozánk.

Bukarest, mart. 12.

A bukaresti országgyűlés e héten véghez vitt munkálatai között kétség kívül legnevezetesebb azon hat ezer darab arany megszavazása, melyet Rozetti Károly a „Romanul” szerkesztője indítványa folytán csaknem egyhangulag megszavazott. Rozetti első nap csak három ezeret indítványozott s ekkor az legkisebb ellenvetésre sem talált, a más három ezeret Gyika D. és K. testvérek indítványozták; ezen indítvány ellen Boereszkonak volt némi észrevétele, azt hozván fel, hogy az ország mostani pénzvíznya nem kedvező ily nagy mérvű áldozattételre. Vernerzskó döntő okokkal megmutatta, hogy ezen áldozat az ország finansziáját nem fogja zavarni, minthogy ez a hatóságok útján részint terményekben fog előállíthatni. Bár tagadhatatlan, hogy Rozetti ur indítványa nem ment egészen a nemzetiségi árnyalattól, s indítványának egész erejét arra fekteti, hogy a bánáti oláhok nyomorát rajzolja meg hatólag; de mégis igen szép tett volt ez így is töle, főleg miután kimondotta azt is, hogy ezen összeg nemzetiségi különbség nélkül osztassék ki a bánát lakosai között.

E héten még egy feljegyzésre méltó interpellatio is történt a kamarában Sichiellu követ részéről a görög kolostorok főnökeinek ingó vagyonait illetőleg. Kérdé: mimódon vétettek fel ezen ingóságok, hol és miként árvereztetettek el s hová irattak be az állambevételek közé? Ugy hallja, hogy az egumenek kocsiait néhány ügyér elfoglalta s ő maga is látott egy ügyért egy pompás hintóban, mely a „Zlatár” kolostor egumeneé volt eddig.

A kultuszminister azt feleli, hogy néhány ingóság elárvereztetett, néhány még meg van, mert nem adták meg illó árát, azonban mind fel vannak írva és jól elhelyezve.

Részünkről a holtak száma még nincs pontosan kinyomozva; a fölállított kórházakba fölveti, s szinte mind súlyosan megsebesült egyének száma 60-ra megy; köztük a már említett két tisztén kívül, a hesseni nagyherceg gyalog-ezredből Schädelauber főhadnagy több puskagoly-lütések által súlyosan s Pachner hadnagy könnyen; a belga király gyalog-ezredből Rathlew főhadnagy, a ki már Overseenél megsebesült egy lövés által, melynek erejét tárczája tompította, s néhány nap előtt újra sorba állott; ma azonban mellén, a vaskorona rendén át halálos lövést kapott, s már meg is halt; ugyanezen ezredből Jovanovich főhadnagy is könnyű sebet kapott.

A berlini „Staatsanzeiger“ mart. 14-ki számában egy táviratot közöl Gravensteinből, mely szerint a Röder dandár Nübelt könnyen, Rackebült pedig élénk csata után elfoglalta. Elestett: egy hadnagy és három közember. Súlyosan megsebesült egy százados s mintegy 10 köztiszt.

Düppel előtt jelentéktelen előőrsi csatározások voltak.

Lillemlénél két század porosz gyalogság egy dán hadosztályt 33 fogoly vesztéssel megsebezett.

Koldingból jelentik, hogy a dán gyalogság Aarhusból hajón Fridericiába és Alsenebe ment, a lovaság pedig Viborg felé húzódott.

A „Kr. Ztg.“ úgy értesült, hogy a düppeli sáncok lövetése, Wenningbund felől, vasárnap este megkezdődött.

Orosz- és Lengyelország. Szt. Pétervár, mart. 15. A „Journal de St. Petersb.“ a szent szövetség megújulásáról keringő híreket megcáfolván, megjegyzi, hogy az egye-

dül lehetséges szent szövetség: a béke és az általános jólétnek szent szövetsége. Oroszország nem lenne az utolsó, a ki helyét elfoglalná egy oly szent szövetségben, a mely senkit sem fenyegetne, senkit sem zárna ki, csupán a cselszövöket és a népek jólétének valódi elleneit.

Ujabbak. Bécs, mart. 16. A „Gen. Corr.“ írja, hogy Koppenhagából érkezett tudósítások szerint teljes bizonyossággal jelentik, hogy Dánia elfogadta a két német nagyhatalom által ajánlott fegyverszünetet, a status quo alapján, kiköve, hogy a szövetséges hatalmak csapatainak Jütlandban továbbnyomulása megszüntessék. Egyszersmind késznek nyilatkozott Dánia arra is, hogy a német hajók nyugtalanításától s lefoglalásától ezután visszatartja magát.

— Hamburg, mart. 16. A mai „Börsenhalles“ írja, hogy Fehmarn szigetét az átszállított poroszok elfoglalták, s az egész dán örséget és az ágyunaszád parancsnokát foglyul ejtették.

— Brüssel, mart. 15. Ferdinánd Miksa főherceg és fens. neje ma esti 8 óra 35 perckor érkeztek Ostendéből Lakenbe. Ő fenségeik néhány napot fognak itt mulatni, mielőtt Miramaréba mennének.

Bécsibörze Mártius 17-dikén: Nemzeti kölcsön 80.10. 5%, Metalliques 72.40. Bank-részvény 775.—. Hitel-részvény 183.—. Váltó Londonra 117.80. Ezüst 117.50. Arany 5.65.

1860-diki Állam kölcsön 93.5.
Mártius 15-kén: Urbéri kárpótlási kötvény Magyarországi 73.75. Erdélyi 70.50.

Gabnaárak a királyhágon tul.	Búza.	Rozs.	Árpa.	Zab.	Kukorica.
krajczárokbán.					
Szeged február 24.	540 415 335 295 400				
Miskolcz „ 20.	475 370 — 225 400				
Sziszek „ 21.	580 360 270 225 340				
Fehérvár „ 24.	500 370 300 230 240				
Pécs „ 21.	480 370 235 236 340				
Debreczen „ 20.	500 365 325 220 370				
Baja „ 24.	490 430 330 240 370				
Arad „ 24.	— 415 260 — 400				
Kassa „ 20.	440 335 290 180 340				
Gyula „ 21.	500 400 360 260 420				
Ujbecse „ 21.	520 — 400 260 420				
Buda „ 24.	535 — — 245 365				

Bejegyzett gabnaárak a pesti gabonacsarnokban mart. 8-án.	Osztárk mérő.	Súly, font.	ft.	kr.	ft.	kr.
Osztárk értéken.						
Buza búsági . . .	87	88	—	—	—	—
„ tiszai . . .	86	88	5	30	5	50
„ fehérmegyei . .	85	87	5	15	5	15
„ bacsikai . . .	85	86	5	10	5	40
Rozs . . .	77	79	3	55	3	65
Árpa serfőzésre . .	68	70	3	15	3	25
„ étetésre . . .	65	67	2	95	3	5
Zab . . .	42	44	2	20	2	20
Tengeri . . .	82	84	3	50	3	60
Köles . . .	—	—	3	50	3	60
Repcze . . .	—	—	5	50	6	—

Erdélyi	Tiszta búza.	Rozs.	Árpa.	Zab.	Török-búza.	Marhah. fontja.
piaczi árak:						
krajczárokbán.						
Abudbánya febr. 15.	440—400	—	—	180—170	320—300	10
Beszterce mártius 8.	320	—	—	130	200—200	12
Brassó „ 11.	294	156—150	154—134	104 100	160	12
Dézs „ 8.	340—330	220—210	—	120—110	200—200	11
K. Fehérvár „ 5.	400	256	—	190	240	14
Kolozsvár „ 17.	380	216	—	148	216	14
M. Vásárhely „ 10.	346—310	236—210	—	140	188	12
N. Enyed „ 10.	336—310	288—150	—	168—120	224—224	12
Szamosújvár „ 14.	320—300	210—200	—	120—110	210—200	12
Szászváros február 27.	390—390	290—290	—	196	195—295	13
Sz. Régen mart. 10.	330—300	200—292	170 160	120—112	200—292	12
N. Szeben „ 11.	360—307	213—200	—	167—153	213 200	14
Sz. Udvarhely „ 8.	330—320	160—150	—	115 108	106	10
Torda „ 5.	320—266	214—210	160—150	146—140	214—220	11

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

HIVATALOS. (66) (1—1)

Hirdetmény.

Vonatkozva ezen ideiglenes törvényszéknek folyó évi február 9-én 419. sz. alatti hirdetésére, ezennel közzhírre tétetik, hogy a gr. Csáky György esődtömegéhez tartozó nagymási ingóságokra elrendelt bírói árverés fogantatása további hirdetésig felfüggesztetett. Ns. Kolozsmege törvényszékének 1864. év február 23-án tartott üléséből.

Sz. 230. ex 1864. (57) (2—3)

Árverési hirdetmény.

A szathmári cs. k. méltóságos pénzügyigazgatóság folyó 1864-dik év január 12-kén 699 sz. alatt kelt rendelete következtében, folyó év május hó 9-kén és 10-kén Nagy-Somkúton, nemes Kövárvidéki tisztségi helyén nyilvános árverezés útján, 6 egymás után következő évekre, ugymint 1865-dik év május 1-től 1871-dik év április 30-áig, s illetőleg 1865 november 1-től 1871-dik év október 31-dikéig az alább leírt fiscalis- és gr. Teleki Sándor confiscált, a kövárvidéki kincstár uradalomhoz tartozó jószágok, az azokhoz tartozó regálékkal együtt a többet ígérőknek haszonbérbe fognak adni, u. m.

Árverés nap.	Neve az árverezendő jószágoknak.	A jövedő haszonbér ideje.	Kikialtási ár Oszt. ért.
			frt. kr.
1864 május 9-én.	Ó és kis bozintai fiscalis jószág	1864. novem-ber 1-től 1870. octo-ber 31-ig.	1300 —
	Fehérszéki „ „	1865 május 1-től 1871 április 30-áig.	1071 87 1/2
	Gyökeresi „ „		1155 52 1/2
1864 május 10-n.	Dánfalvi } confiscált gróf	1865. novem-ber 1-től 1871 octo-ber 31-kig.	787 50
	Nagy-Nyiresi } Teleki Sándor		856 80
	Koltó Katalini } féle jószág.		1301 —
	Kap. Monostori fiscalis jószág	1865. május 1-től 1871 április 30-áig.	1056 30

Az árverési s haszonbérleti feltételeket érdeklő felvilágosító adatok, az árverezés ideje előtt is, az alóli hivatáltnál Dézsen meglekinthetők.

Bérvagyók a kiűzött napokon és helyen reggeli 9 órára, a szokott 10% bánatpénzzel (Vadium) és illető politikai hatóságoktól kiállítandó vagyoni és erkölcsi feddhetlenségük-ről szóló bizonyítványokkal ellátva, valamint arról is, hogy önálló iparüzleti jogosultsággal bírnak; vagy addig is illetőleg bélyegzett bánatpénzzel és az említett kellekkel ellátott ajánlataikat (Offeri) ezen hivatalhoz benyújthatják.

A cs. kir. gazdasági ispánság.

Dézsen, 1864. Mártius hó 10-kén.

NEM HIVATALOS.

E hó 30-án kezdődik a 2 millió 121,300 markából álló legújabb nagy pénzsorolásának húzása, melyben csak nyeremények (nyerő számok) húzatnak.

Biztosítva van szabad Hamburg városa által.

Egy egész eredeti államsorsjegy ára . . . 4 frt o. é.
Egy fél „ „ „ „ . . . 2 frt o. é.
Két negyed „ „ „ „ . . . 2 frt o. é.
Négy nyolczad „ „ „ „ . . . 2 frt o. é.

17,300 nyeremény között vannak főnyeremények: 200,000, 100,000, 50,000, 30,000, 20,000, 15,000, 7-ezer: 10,000, 8,000, 6,000, 2-ezer: 5,000, 3-or: 4,000, 13-or: 3,000, 53-or: 2,000, 6-or: 1,500, 6-or: 1,200, 106-or: 1,000, 106-or: 500, 6-or: 300, 106-szor: 200 sat.

A legnagyobb nyeremények folytonos kifizetése által eléggé ismeretes váltóügym változatlanul is mindig igaznak marad.

„ISTEN ÁLDÁSA COHNAL!”

A külmegrendeléseket pénzküldés mellett mindenféle papírpénz-nemekben vagy szabad markákban magam teljesítem gyorsan és titokban tartva a legátalabbi vidékekre; a hivatalos sorshúzási jegyeket a nyeremény összeggel együtt mindgyárt a húzás után küldöm szét.

Laz. Sams. Cohn. hamburgi bankár.

(70)

19/3

(1—4)

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

(65) **Bérbe adó ház.** (1—3)
A piacszoron 162-dik sz. alatti gr. Gyulai házban az emeletben az első rész, 5 szoba, konyha, alatt két szoba, honyha, kamara, pincze, szin és istálló szentgyörgy naptól kezdve bérbe adandó! Értekezhetni kismesterutca 147. alatti háznál.

(67) **Kiadó szállás.** (1—3)
A Fröhlich-ház első emeletén 3 szoba egy utcára kiadó; értekezhetni a tulajdonosnál vagy Demjén L. könyvkereskedésében.

(68) (1—3)
Folyó 1864-dik év április 1-ső napján történik a **milanói állam-nyeremény** sorshúzása. Főnyeremények: **100,000, 80,000, 70,000, 60,000, 50,000, 45,000, 40,000, 10,000, 5,000, 4,000, 3,000, 1,000** sat., melyek a sorshúzás után ezüstpénzben kifizetendők.
Az egész nyeremény-összeg teszen **400,000** frtot.
Egy sorsjegy ára csak **2 fr.** Hatnak az ára **10 fr.** Tizennégynék **20 fr. o. ért.**
Mivel a részvét ezen szolid s nagy számu nyereményekkel ellátott sorshúzásokban előreláthatólag ismét, mint ez előtt, igen jelentékeny leend, az összeg mellékése mellett megrendelések minél előbb és egyenesen az alóli bankházhöz küldendők.
Br. Schottenfels
majnai Frankfurtban.
A nyeremény-jegyzék minden résztvevőnek a sorshúzás után mindjárt bérmentesen elküldetik.

(69) (1—3)
Vetnivaló tavasz-repcze és gumborka, vékaja 3 forint, valamint francia **Luczerna, lóher és burgundi répa** kapható Kolozsvárt, **TAUFFER FERENCZ** mag- és fűszer kereskedésében.

(55) **Hirdetés.** (2—4)
Alóli jelenteni a t. cz. gazda közönségnek, hogy mindenféle eszközök, a mi csak a gazdasátnak kell, készűl, Viidats-féle eke 4 féle, váltó-ekék, boronák, törökbuza sorvetők; csinálók Hornsby- vagy Garett-féle sorvető gépet is, van olyan kis vetőgép is, a mit egy ember nyakába akaszthat Kahon féle. Kapáló, töltőgép, extirbatorokat, szecskavágókat, különféleket, cséplőgépeket, fa göpellel egy vagy két lóerőre; szóró-rosta, a mely mindjárt szór, tisztít és választ is, naponta 400 500-ékat szór mindenféle gabonát, a repczére igen jó és szapora. Válaszol mindenféle javításokat és pontos időre mindent elkészíteni. Van törökbuza fejő is.
Kérem a t. cz. gazdaközönséget, rendelkezéit és javításait mentől előbb beküldeni, hogy pontosan felelhessek. Lakásom Kolozsvárt, az ágyu-telep vagyis a nagykaszármával átel-lenben tordai-út 398 sz. alatt.
BARIS JÓZSEF
gépész.

(63) **Hirdetmény.** (2—3)
A nemes Tordamegyébe keblzett M.-Sályi limált összes birtokosi koresomai jog három vagy több évekre jövő Szt.-György naptól kezdve licitatio útján haszonbérbe kiadandó **mártius hó 31-kén.**
Értekezhetni helytt M.-Sályiban, birtokos Rettégi Sándornál.

Figyelemre méltó felszólítás a teljes cz. földmivelő közönséghez.
Alóli ezennel bátorodik, a nmltgu, mlgs, tktetes földmivelő uraknak magát bejelenteni, miszerint a mostan életben lépett, elég gépezettel és munkaerővel ellátott **Jankó Vincze czégy** gépgyártat kezelés alá vette. Fő törekvése leend különféle gazdasági gépeket, ugymint: ekeket, boronákat, hengereket, rügtörőket, vetőgépeket, szénagyújtókat, szecska-, repavágókat, cséplő gépeket, szóró, szelelő rostákat, kukorica morzsolókat, darálókat, malmokat, valamint azok egyes részleteit, borsajtókat, s más különféle az erőmüti körben fekvő gépeket s javításokat a lehető legutányosabb áron, szilárdaság és czélszerűség tekintetében kiállítani; a fennebb említett gépekről a gyár egy évig kezkesedik. Azonkívül ajánlkozik mind az erőmüti, mind a száraz- és vízépítészetben előforduló vas öntvényeket felvállalni, mint erkely támlákat, rostélyokat, kút- és vízvezető csöveket, retortákat szeszgyárakban s másféle öntvényeket.
Különösen ajánlom gyógyszerészeknek, könyvnyomdászoknak s olajgyárosoknak, 800—1000 mázsa nyomó erővel bíró sajtókat.
Közelebbi alkalommal a gépek leírását, kezelését és rajzát, valamint azok árát újsági cikkekben részletezni fogom.
Kolozsvárt, mártiusban 1864,

(62) **Mártin Ottó,** mérnök s a gyár művezetője.